

Det konstruerede køn

Hvad er køn andet end maskerade? Seminar på KUA om køn, magt og seksualitet på scenen tog kønnet og sanserne ved næsen

Af Lise Bengt Lauridsen

Køn er konstruktion, kønsroller en maskerade – lad os klæde os ud!«. Sådan lyder beskrivelsen til workshoppen 'Drag king for a day' der er en del af et seminar om queer og feministisk scenekunst arrangeret af Dans og Teatervidenskab.

Ti kvinder har vovet sig ind i den nordiske performancegruppe SubFraus værksted i KUA's dansesal for at lade sig transformere fra kvinde til mand.

»Det er temmelig grænseoverskridende for mig det her,« lyder det fra Mie der til daglig er skuespiller i Teatret Zeppelin.

Også Deres udsendte er en smule beklemt ved situationen.

Opvarmningen går i gang. Ord som sure sokker, fodbold, bajere, kærester og pik flyger gennem luften. Associationerne til begrebet mand er ligeså mange som der er mænd.

Så går vi på feltarbejde i Det Ny KUA's kantine. Og kigger på mændene i deres vilde tilstand: tykke, tynde, smarte, kiksede, afslappede, kejtede... Opgaven er at aflæse ansigtsudtryk, gestik, bevægelser uden at tale eller røre ved disse forunderlige væsener.

Vel tilbage undrer det en af deltagerne på workshoppen at man kan betragte – ja nidstirre – mænd uden at de lægger mærke til det og hvis de gør, har de ikke det mindste imod det. »Mænd er mere tilbagelæned. De tænker: Jeg har lov til at være her,« forklarer Maria Pálsdóttir fra SubFrau.

Vatpik

Så går forklædningen i gang. Der bliver prøvet fløjls-, gabardine- og joggingbukser. T-shirts, skjorter og kasketter. Det lange hår bliver gemt væk i hætter, hestehaler og høje hatte, og så er der også uddeling af herreundertøj. »Hey, vent, du skal også have sådan en her,« siger Maria og stikker mig et kondom og en pose vat.

Vi slipper ikke uden om de ædlere dele.

»Nå, synes du ikke det er grænseoverskridende nu?« spørger en overvægtig herre der engang hed Mie til min vatpik. »Hvis man ikke har noget dernede mellem benene, så mangler man en vigtig del af hvad det vil sige at være mand,« siger Maria og understreger at det også var grænseoverskridende første gang SubFrau-pigerne prøvede at forvandle sig til mænd på et lignende seminar.

»Da min veninde kom ud og var fuldstændig forvandlet til en flirtende mand, var det virkelig svært at forholde sig til. Men da jeg elv prøvede, så var det jo bare ligesom når man er barn og ikke har lært at piger skal være på en bestemt måde,« siger Maria Pálsdóttir.

Mandehørm

Lena, Maria, Mie, Ulla, Matti, Sidsel og alle os andre er blevet forvandlet til taxachaufføren Egon, Flemming fra Vesterbro, BZ'eren Sepo, den hætteklædte Louis, en svensk rockabilly fra bøhlandet, biologen Bengt, forfatteren Søren, lastbilchaufføren Osi og en enkelt finsk farfar.

Lokalet emmer pludselig af anekdoter og aggression, og man aner dunsten af herresved og naftalinkugler når der bliver talt om damer, biler, svampe og digte i rundkredsen med de før så pæne piger.

Følelsen af at vide hvordan mænd egentlig er, kommer tættere på. Gad videre om man bliver bedre til at forstå det andet køn af at have siddet her og slået sig på lårene af latter med vatpik, fuldskæg og hyttesko i størrelse 45? Maria Pálsdóttir og Lotten Roos er overbeviste efter fire drag king-shows: Det er blevet nemmere at forstå fx kæresten. »Min kæreste synes det er sjovt at jeg gør det, men han nægter altså stadig at kysse mig når jeg er en skægget drag king,« siger Maria grinende.

likl@adm.ku.dk